

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. XV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514254176/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

overtage baade hans Pleje og hans Forsvar for den svenske Domstol. Retsakterne (nu i Riksarkivet i Stockholm), blandt hvilke der er flere store Indiæg fra hendes Haand, aftvinger Beundring for hendes Kraft, Kløgt og Ordsniilde. Men det er tydeligt, at hun ikke gik af Vejen for mere end én frejdig Usandhed for at afkræfte Beskyldningerne. Om et Retsmøde i hendes Hus 17. Dec. 1659 forfattede hun en udførlig og højst levende Beretning, som findes i det danske Rigsarkiv.

Dommen lød paa Tab af Ære, Liv og Gods, men det lykkedes efter Freden i København 1660 hendes Svoger Hannibal Sehested — der i et Brev til hende varmt havde ønsket hende og hendes omtumlede Mand, at de nu maatte finde „deres Sjæls Rolighed“ — at udvirke Benaadning af Regeringen i Stockholm. Opskræmt af falske Rygter om, at den svenske Regering havde besluttet at føre Ægteparret til livsvarigt Fængsel i Finland, flygtede Ulfeldt imidlertid til København, hvor han søgte Frederik III.s Naade. Leonora Christina blev med god Grund forfærdet, da hun ved sin Ankomst til den danske Hovedstad fandt sin Mand, som efter Aftale skulde være rejst til Lübeck. Den danske Konge var ikke til Sinds at tilgive sin oprørske Undersaat, hvis Rænkespil han stadig frygtede, og lod begge Ægtefæller føre til Klippeborgen Hammershus paa Bornholm, hvor de holdtes i haardt Fangenskab.

En dagbogsagtig Skildring, som Leonora Christina paa Dansk forfattede af Fangelivet paa Hammershus, er gaet tabt. Men i den franske Selvbiografi, hun skrev i Blaataarn 1673, har hun tegnet det i knappe, men uforglemmelige Streger. Særligt levende er Billedet af den brutale Fangevogter Generalmajor Adolph Fuchs og af et mislykket natligt Flugtforsøg med den syge Ægtefælle og en Tjener ned ad Hammerens uvejsomme Klipper. Man ved ikke, hvad man skal beundre mest: den Opfindsomhed, den Kraft og det Mod, den 40-aarige Kvinde udviste ved Flugtforsøget, eller den livsfriske og anskuelige Fortælling, hun som 52-aarig nedskrev derom.